

Echter zouden ook deze beschikkingen niet tot uitvoering behoeven te komen. Want ook de schout en zijne echtgenooten achtten de belangen der kapel nog niet voldoende beveiligd, immers den 8en Februari 1481 ontboden zij een notaris en de dekenen van het St. Jacobs gilde in hun woonkeuken, welke tegen de kapel was aangebouwd, en lieten eene akte opmaken, waarbij zij de kapel met toebehooren, benevens het collatierecht aan het bovengenoemde gilde overdroegen. Nogmaals evenwel zouden de kapel en hare attributen in andere handen overgaan, want de dekenen van het St. Jacobs gilde droegen de bovengenoemde goederen op 27 November 1485 over aan de dekenen van het St. Nicolaas gilde, of de procuratoren van de nieuwe plantage of congregatie der weduwen van St. Elisabeth. De dekenen van het St. Jacobs gilde zagen zich hiertoe genoopt, omdat zij vreesden, dat de kapel „uut versumenisse ofte teveel slapichheyt derselver medebroederen te laetsten uut verloep der tyden soude vergaen ofte in eenige maniere tot nyet weder comen.”

In de akte van het jaar 1455 wordt gesproken van „kapel of het St. Jacob's gasthuys”, maar na 1485, toen de overdracht ten derden male had plaats gevonden, sprak men van het St. Elisabeths gasthuys. Ook deze naam bleef niet de eenige, want later komt ook de naam „Oude Vrouwen huis” voor en onder dien naam is het gesticht bekend gebleven. Merkwaardig is in dit verband, dat, terwijl het gasthuis eerst in 1485 aan de congregatie van de weduwen van St. Elisabeth is gekomen en dus de naam St. Elisabeths gasthuis niet vóór 1485 in zwang kan zijn geweest, het gemeente-archief in het bezit is van een manuscript¹⁾ met het volgende naschrift:

„Dit boeck hoort toe de susteren van Sint Elysabets convent in Rotterdam anno 1482. Bidt voor den scryver om Gods wille.”

Een St. Elisabeth klooster heeft, voor zoover wij weten, te Rotterdam nooit bestaan. Misschien hebben de weduwen

1) Gebedenboek van het St. Elisabeth klooster te Rotterdam anno 1450, gekocht door Scheffer voor f 2.20 in Maart 1860. Zie het archief van de Archief-commissie nr. 54.